

„LUD”

Organ Spółki Wydawniczej | KURYTYBA, DNIA 11 SIERPNIĄ 1926 | Wychodzi dwa razy na tydzień

ROK VII. | Wydawca w imieniu Spółki Wydawniczej: Ks. Stanisław Piasecki | Redaktor odpowiedzialny: Stanisław Beben | Nr. 56

Adres dla listów: — Curityba, Caixa Postal 155 — Adres Redakcji: Curityba, Avenida Dr. Jayme Reis 115. — Paraná, Brasil

Warunki prenumeraty „LUDU“:

W Brazylii rocznie	— — — z dotu 11\$000 z góry	10\$000
Półrocznie	— — —	5\$000
Kwartalnie	— — —	3\$000
Miesięcznie	— — —	1\$000
W Argentynie	— — —	6 pezów
W Ameryce Północnej i Kanadzie	— — —	250 dol
W Europie	— — —	20\$000
Numer pojedynczy	— — —	\$200

Sprawozdanie prezydenta stanu São Paulo za rok 1925.

Mensagem czyli sprawozdanie prezydenta São Paulo Dr. Carlos de Campos — przedstawione dnia 14-go lipca kongresowi stanowemu jest pod wielu względami bardzo ciekawe. Okazuje się z niego, że po niedawnej rewolucji, São Paulo wróciło już zupełnie do stanu normalnego i naprawiło szkody porewolucyjne; stan cały w ogóle wybił się już na pierwszy plan wśród stanów Brazylii i bierze górę nad stanem Minas Geraes, który dotychczas przewodniczył Brazylii. Stolica stanu, miasto São Paulo liczy już przeszło 800 tysięcy mieszkańców.

A więc najpierw zorganizowano policję, z której niedługo w roku 1924 — tym tak wielu przeszło do rewolucji. Stanowki bezpieczeństwa poprawiły się też znacznie w całym stanie. Dla ścigania zbrodniarzy po całym stanie prócz zwykłych posterunków policyjnych istnieją jeszcze tak zwana Delegacia de Vigilancia Geral e Capturas, składająca się z 60 wprawnych urzędników śledczych detektywów. Sądownictwo spełnia wzorowo swe swe trudne obowiązki, a więzieniu penitenciarium w São Paulo, jest urządzone wedle najnowszymi wzorów i posiada bibliotekę dla więźniów z 28,544 książek, piękne warsztaty i oddziały szpitalne.

Do Junty Commercial zgłoszono w 1925 roku 243 upadłości handlowych a 8 firm się na nowo podniosło.

Liczba wojska — Força publica stanu wynosi 14,224 żołnierzy uzbrojonych jak najlepiej i liczba ta dostatecznie zapewni spokój i bezpieczeństwo stanu. Wojska stanowe São Paulo walczyły i walczą ciągle z rewolucjonistami Dłu-

gi czas walczyły i 2 bataljon nad rzeką Paraná w Matto Grosso i Rio Grande do Sul, a niedawno wróciły dokoszar bataljony 3 i 5-ty, które walczyły z rewolucyjną kolumną Prestesa na północy Brazylii.

Ruch kolejowy i portowy w Santos wzmógł się znacznie i rząd zaprowadza coraz więcej ulepszeń. Szkolnictwo rozszerza się dzięki pomocy stanu, leżąc zbiegają często i opuszczają swoje posady nauczyciele po kolonjach, tak, że posady te trzeba było oddać nauczycielom tymczasowym. 10 seminarjów nauczycielskich zaopatruje stan w egzaminowanych nauczycieli i w roku 1925 złożyło egzamin 239 kandydatów. Poza tem wspiera stan szkolnictwo prywatne bardzo rozwinęte, lecz domaga się wszędzie ścisłego programu rządowego. Do szkół rządowych wszelkiego rodzaju uczeszczało w roku 1925 — 288,416 uczniów a do prywatnych 67,286 uczniów.

Dochody stanu w roku 1925 wyniosły 350 milionów milrejsów, a więc 136 milionów więcej niż w roku 1924. W ogóle od roku 1920 dochody wzrosły już w trójnasób. Największy dochód ma stan z wywozu; oszacowano go na 130 milionów, lecz przyniósł tylko 118 milionów. Rozchody wynosiły 406 milionów milów i 636 tysięcy. Niedobór wynosi 56 milionów milrejsów. Długi wewnętrzne i zewnętrzne wynoszą 286 milionów milrejsów, a zewnętrzne 317 milionów milów. Na spłatę długów wewnętrznych i procentów wypłacono w roku 1925 przeszło 39 milionów milrejsów, a więc 11 procent ogólnych dochodów. C. d. n.

Wiadomości z polski.

P. BERTONI USUNIĘTY Z MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Warszawa. — Departament administracyjny Ministerstwa spraw zagranicznych został przez p. Knolla skasowany. P. Bertoni, dotychczasowy dyrektor tego departamentu, ma otrzymać półroczny urlop. Podobno ubiega się o poselstwo w Szwecji.

PIŁSUDSKI ZAMIESZKAŁ W BELWEDEKZE.

Warszawa. — Minister

spraw wojskowych Piłsudski, sprowadza się w najbliższym czasie do Belwederu

DEKORACJE MIECZAMI HALLEROWSKIMI W ZWIĄZKU ZE ZJAZDEM HALLERCZYKÓW W POZNAŃIU

Poznań. — W dniu 27 go czerwca z okazji zjazdu Hallerczyków w Poznaniu, dokonał general Haller dekoracji Mieczami Hallerowskimi 21 obywateli za zasługi, położone w Związku Hallerczyków Między innymi dekorowani zostali konsul francuski w Poznaniu p. Dufort, konsul angielski M. Massei, wiceprezydent m. Poznania dr. Kiedaź i inni.

„GENERAL JÓZEF HALLER POZA SŁUŻBĄ“.

Pod tym tytułem zamieszczony w «Kurjerze Poznańskim» pisarz, Juliusz Bandrowski (pseud Terytes) list otwarty, feleton o gen. J. Hallerze, który niedawno został przeniesiony w stan spoczynku. Oto końcowy ustęp:

„General! Wystąpił Pan z wojska — słusznie. Był Pan zawsze z bronzu i takim Pan zostanie.

Smutne jest. Przywiózł Pan do kraju z Francji największą i najporządniejszą armię, jaka kiedykolwiek w Polsce była.

Uciśnieni tęsknili do niej, większość nazywała ją «Armią Błękitną».

Ale adjutant «Wodza Naczelnego» podają mi charakterystykę Pańską, rzełk: — Oficer bardzo mężny, nadzwyczaj odważny i niesłychanie zacięty w boju. Za złe mam mu tylko jedno a mianowicie, że wciągnął w siebie z sobą krzyż i często się modli.

Mój General! Nie dziwię się temu, pamiętając dawną dewizję: — In hoc signo vincēs! (W tym znaku zwyciężysz!)

IŁE PRZYŚLĄLI WCHODZICY AMERYKAŃSCY DO POLSKI.

Od 1-go stycznia do 1-go maja bieżącego roku przesłano do Polski ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Kanady przez banki dewizowe 2,477,923, przekazami pocztowymi 88,000 i w listach wartościowych 1,800,000 dolarów; ogółem przesłano do Polski 5,157,923 dolarów.

CZYTELNIKU!

Nie zwlekaj z opłatą za swoją gazetę. Sobie tem nie pomożesz, a gazetę swej szkodziś.

Z Brazylii.

Kurytyba

SIĘŁ ZŁEGO NA JEDNEGO

— musi sobie obecnie powiedzieć Redakcja «Ludu». Zewsząd sypią się na nią zarzuty i różne artykuły, których bez odpowiedzi zostawić nie możemy i to przysparza nam pracy, czyto w obronie Polski, czy Piłsudskiego, czy wiary. Najwięcej ujada w «Swicie» redaktor Kossobudzki i wyzywa nas całą litanją wyśk wisk moskiewskich, zupełnie jakby się słyszało «Barykę», głównego bohatera z «Przedwiośnia» Zeromskiego z Rio Grande do Sul nadesłano nam znowu artykuł ukraiński. Osypa Stefanowicza (Szpełki) wydrukowany w portogalegryńskim «Correio do Povo» pod tytułem: Polska wulkanem Europy — gdzie Piłsudski przyprowadza ten wulkan do wybuchu. W «Chilborobie» z Porto União urąga redaktor Kermański zamordowanym atamanom Petlurze i Oskilce na równi z żydami, a przy tej sposobności Piłsudskiemu i sobie chce przypisać ocuczenie całej

Ukrainy a nawet uwolnienie jej od Niemców i Austriaków; z drugiej strony zachwala naszym spokojnym Rusinow parańskim popa moskiewskiego i prawosławie moskiewskie wedle przysłowia: pięknie gwizda ten, kto ptaszka chce w siła utowić. W «Estado do Paraná» z 22-go lipca, a w «O Dia» z 25-go lipca zjawiał się o. is «sławnej herbalki» u premiera Bartla; po przeczytaniu tych ustępów, które stanowią ciężką obelgę narodu polskiego. Każdy sobie pomyśli: więc w Polsce przez 8 lat nie było żadnych ludzi uczciwych tylko sami złodzieje, nie było kul w karabinach ani sprawiedliwych sędziów w sądach i t. d. Gazety niemieckie w Brazylii ujadają swoją drogą na Polskę Naszych Czytelników prosimy wobec tego wszystkiego o cierpliwość. Powoli odpowiemy wszystkim, jednym wcześniej, drugim później aż im się więcej nabiera Nasza gazeta nie jest redagowana łapą capu, ani nie zależy od przygodnej fantazji czy usposobienia, lecz stara się zawsze oddać myśl najzdrowszej i największej części społeczeństwa polskiego tam w kraju i wierzy też święcie w jego zdrowy zmysł, patriotyczny i poświęcenie dla Ojczyzny.

WRAZ Z NASZĄ SZKOLEM

fachowym miesięcznikiem w sprawie nauczania, wysłała także na czerwiec i lipiec dla dzieci «Nasza Szkoła» (20 stron), którą redaguje p. Kossianty Lech Tym razem ukazała się ona na bardzo ładnym papierze, z dużym włączonym portretem prezydenta Polski, p. Ignacego Mościckiego, który można sobie oprawić i na ścianie na pamiątkę jego panowania powiesić. «Nasza Szkoła» jest nawet pisemkiem ilustrowanym; podaje podobnie Marii Skłodowskiej — Curie, Komendanta Józefa Piłsudskiego, wycieczkowiec Kol. H Sienkiewicz, oraz ilustrowaną historjkę dwóch chłopców

«Nasza Szkoła» jest dodatkim do «Naszej Szkoły» (10\$ rocznie z góry) Prenumerata Naszej Szkołki osobno wynosi 3\$000 rocznie Zamówienia i prenumeraty przyjmuje p. Kossianty Lech, Curityba, Praça Tiradentes 9 (sobrado). Można także użyć pośrednictwa «Ludu» lub «Oświaty». Rodzice powinni stanowczo dla swoich dzieci zamówić «Naszą Szkołkę».

POMYSEY ROZDARCIA BRAZYLJI

na małe państewka potępia ostro pan Dioclecio Duarte w stanie São Paulo. Autor potępia surowo te «pequenas patrias minusculas republicanas» i stwierdza, że jedność Brazylii tak świetnie zachowana i wzmocniona przez monarchję — cesarstwo, nie może ulec rozbiściu w czasach republiki, a o tej sprawie nie rozstrzygają, jed-

„Oświata“

wzywa i prosi usilnie wszystkich Czytelników książek wypożyczonych czyto z biblioteki «Oświaty» czy też z jej bibliotek wędrownych. By w najbliższych tygodniach zobaczyć zwrotić książki bądź osobicie bądź przez pocztę. Po uporządkowaniu biblioteki i wydzielaniu z niej nowego oddziału tak zwanej **biblioteki budowy nowej Polski** można będzie znowu nadal wypożyczać książki.

Zarząd Oświaty.
Curityba, Caixa postal 155.

nie względy materialne, bogactwa lub powodzenia pewnych stanów.

DR. DALBOR radca emigracyjny poselstwa polskiego w Berlinie, zjeżdża w tych dniach do Rio de Janeiro dla zbadania Brazylii jako terenu emigracyjnego.

Parana.

BANDA KONIOKRODÓW

składająca się z 8 ludzi grasuje wewnątrz stanu. Z Prudentopolis, Ivahy, Rio Preto, São Roque, Bella Vista nadchodzą niestanne skargi na tę bandę, która z łupem przenosi się szybko z jednego miejsca na drugie. Dnia 24 i 25 widziano tę szajkę w Rio Preto; miała 25 koni; ukradzionych a wszyscy współnicy byli uzbrojeni w doskonałe Winchester i rewolwery. Policja będzie się musiała zabrać do energicznego pościgu.

NIEMCY ROSYJSICY z nad Wołgi, tak zwani Wolgadeutsche będą obchodzili uroczystość 50 letni jubileusz swego przybycia do Brazylii. Cała uroczystość odbędzie się w marcu 1927 roku w Ponta Grossie, gdzie odbędzie się olbrzymi zjazd z całej Parany, na który zaproszono władze stanowe i kościelne. Obszerny komitet przystąpił już do pracy. Niemcy ci nadwołańscy ogromnie się już zbrazylijscyzyli i mówią jakimś dziwnym bełkotem niemieckim, tylko Niemcy rodzowici cuca ich i jeszcze. Podzieliłi się oni na ściśle wyznaczone kolonie. Katołkie ich kolonie najważniejsze są: Mariental, Johannsdorf, Boa Vista (Copa) Bugas, (Palmeira). Protestanckie znowu są: Quero — Quero, Papagaios Novos, Vieiras (Palmeira), Entre Rios, Vallinhos, Santa Cruz, Imbituva, Antnio Rebouças, Castro, Caxambu i Ponta Grossa. Na czele komitetu stanęli księża katołkcy i pastorzy protestanckcy i nauczyciele. Na czas jubileuszu wyjdzie pamiątkowa księga o Niemcach nadwołańskich a Paranie, a katołkcy Niemcy i Ponta Grossie chcą wystawić jubileuszową księgi kościółki do czego zachęca ich ks. Sebastjan z Ponta Grossy.

(Od Redakcji: I kłka naszych polskich kolonji podkurytybskich powinno obchodzić 50 letni jubileusz przybycia do Brazylii w tym roku. Jak to wykazał nailepszy nasz statystyk Ksiądz Góral z Abranches, lecz jakoś nic o tem nie słychać, a chyba dla młodzieży tu urodzonej przydałoby się jakieś pouczenie z tej okazji).

